

Toen werd het **stil**

Anja Korten kreeg een hersenvliesontsteking en werd vrijwel volledig doof. Dankzij een Cochleair Impantaat (CI) kan ze weer genieten van het leven. ‘Mijn zelfvertrouwen is enorm gegroeid.’

Op woensdagavond 13 oktober 1999 verliet de 31-jarige Anja Korten – groepsleidster op een afdeling met verstandelijk gehandicapten – griepig haar werk. Ze had koorts en thuis in Harderwijk dook ze meteen in bed. De volgende ochtend voelde ze zich nog beroerder: ze had pijn in haar hoofd, nek en spieren, was koortsig en misselijk. Zaterdagochtend vroeg kwam de huisarts bij haar op bezoek; een uur later lag ze in het ziekenhuis. Ze zou er pas na zes weken weer uitkomen.

Opgesloten

Anja was geveld door een hersenvliesontsteking die *en passant* het gehoor in haar rechteroor verwoestte en het gehoor in haar linkeroot ernstig aantastte. Toen ze

uit het ziekenhuis werd ontslagen volgde een sombere periode. Met haar jonge kinderen van 8 en 6 jaar kon ze nog nauwelijks communiceren. En ook haar toenmalige partner bleek niet de steunpilaar die ze wel kon gebruiken. Anja werd depressief, voelde zich eenzaam, nutteloos en opgesloten in zichzelf.

Onderzoek in het UMC Utrecht wees uit dat Anja volledig doof zou worden.

Zonder mijn Cochleair Implantraat zou ik niet het leven kunnen leiden dat ik nu doe.

Anja Korten

> NUTTIGE WEBSITES

- www.opciweb.nl
- www.betrouwbarebron.nl
- www.stichtingplotsdoven.nl
- www.fodok.nl

Een hoortoestel in haar nog zwak functionerende linkeroor hielp na verloop van tijd nauwelijks meer. Gelukkig kwam ze wel in aanmerking voor een CI, een cochleair implantaat (zie kader). In september

Horen met een CI betekent helemaal opnieuw beginnen. Het kost tijd.

Anja Kortzen

2001, bijna twee jaar na de gebeurtenissen die haar wereld op z'n kop hadden gezet, werd er een CI bij haar geïmplan-teerd.

Blikkerig

Anja heeft weinig moeite met het toestel achter haar oor en de zendspool die op de hoofdhuid is aangebracht. Met haar korte kapsel probeert ze het apparaat niet te verbergen. Ze vindt het ergens wel prettig als mensen kunnen zien dat er iets aan de hand is. Het zorgt voor meer begrip.

'Horen met een CI is niet te vergelijken met natuurlijk horen,' zegt Anja. 'Je moet helemaal opnieuw beginnen. Geluiden klinken anders, blikkerig. Stemmen lijken uit een computer te komen. Het kost tijd om er aan te wennen.'

Dikke voldoende

Het is inmiddels tien jaar geleden dat Anja voor het laatst natuurlijk hoorde. Zoals het vroeger was, wordt het nooit meer. Van muziek kan ze niet meer genieten en gesprekken in groepen zijn voor haar niet te volgen. Toch geeft ze haar

gehoor een dikke voldoende. 'Eén-op-één-gesprekken gaan heel goed. Zonder mijn CI zou ik niet in staat zijn het leven te leiden zoals ik dat nu doe.' Ze is nu 41 en werkt 3,5 dagen per week als pedagogisch medewerker op een kinderdagverblijf en is actief binnen de Stichting Plotsdoven. Ze geniet van haar opgroeiende kinderen, Laura (18) en Olaf (16), en organiseert gelegenheden voor lotgenotencontact. Afgelopen zomer ging ze voor het eerst met een georganiseerde groepsreis met uitsluitend horende mensen naar Turkije. Ze vond het een fantastische ervaring. 'Mijn zelfvertrouwen is enorm gegroeid. Ik geniet weer van het leven. Kom maar op!' ■

HOEWERKT EEN CI?

Een cochleair implantaat – kortweg CI – is een elektronisch implantaat dat geluid omzet in elektrische pulsen die de gehoorzenuw stimuleren. Hierdoor neemt het in feite de functie van buiten-, midden- en binnenoor en die van de trilhaartjes in de cochlea (het slakkenhuis) over. Met een CI kunnen personen die geen of slechts een beperkt restgehoor hebben (opnieuw) geluiden en spraak waarnemen.

